

РЕШЕНИЕ

№ 14161

гр. София, 08.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 09.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **5399** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „Частна детска градина „Под 1 покрив“ ЕООД представлявано от управителя В. Б. - П., чрез адв. Л. Х., срещу Решение № 1040-21-228/25.04.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба срещу Разпореждане № РЖ-5-21-01557659/21.03.2024 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ, с което на дружеството е разпоредено да внесе сумата по ревизионен акт за начет № РА – 5 – 01543537 от 21.02.2024г. в размер на главница 5 875.95лв. и лихви в размер на 256.06лв., общо : 6132.01лв. Жалбоподателят оспорва обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на процесуалните и материалноправни разпоредби на КСО и АПК. Счита, че същото е немотивирано, тъй като не били обсъдени възраженията относно недобросъвестността на Р. Д. А., която недобросъвестно получила ПОВН. Дружеството не било получило осигурителни плащания от НОИ, нямало вина, че на Р. Д. А. неправомерно било изплатено ПОВН, и с действията си не било причинило

щети на НОИ. Неправомерното изплащане на ПОВН от НОИ се дължало и на длъжностното лице, което одобрило отпускането на обезщетението и не осъществило задължителния контрол по чл. 40, ал. 3 от КСО, като не издало разпореждане за отказ, въпреки че имало необходимата информация по чл. 5, ал. 4 от КСО. По тези съображения се иска съдът да отмени решението и потвърденото с него разпореждане. Претендират разноски по делото.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуален представител оспорва основателността на жалбата и прави искане същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски по делото.

След преценка на събраните по делото доказателства, АССГ, трето отделение, петнадесети състав, приема от фактическа страна за установено следното:

С Молба вх. № 5001-21-785/15.12.2023 г. от „ЧДГ „Под 1 покрив“ ЕООД, в качеството му на работодател на Р. Ц. А., е поискано извършването на проверка на представени от лицето болнични листове за периодите от 03.07.2023 г. до 17.07.2023 г. и от 19.07.2023 г. до 01.08.2023 г. Изрично е уточнено, че на 18.07.2023 г. /вторник/, за който ден не е издаван болничен лист, Р. Ц. А. не се е явила на работа и този ден работодателят оформил като самоотлъчка.

В тази връзка е възложена проверка, приключила с издаването на Констативен протокол № МК-5-21-01488058/21.12.2023 г. и на Констативен протокол № МК- 5-21-01517748/19.01.2024 г. за проверка на УМБАЛ „Света А.“ - С., с които не са установени нарушения при издаването на болничните листове.

Възложена е проверка, впоследствие изменена в частична ревизия по разходите на ДОО, и на Частна детска градина „Под 1 покрив“ ЕООД.

В рамките на проверката са установени факти, които не са спорни между страните по делото, а именно:

Р. Ц. А. е назначена в ЧДГ „Под 1 покрив“ ЕООД с трудов договор № 0142/28.02.2021 г. на длъжност „помощник-възпитател“ при работно време 4 часа дневно, считано от 01.03.2022 г. С допълнително споразумение от 28.02.2022г. продължителността на работния ден е променена на 8 часа дневно.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че от Частната детска градина „Под 1 покрив“ ЕООД за Р. Ц. А. са подавани данни по чл. 5,

ал. 4, т. 1 от КСО с декларация обр. 1 за периода от м. 07.2023 г. до м. 12.2023 г., както следва:

- за м. 07.2023 г. - 6 дни във временна неработоспособност за сметка на работодателя в т. 16. А и 14 дни във временна неработоспособност за сметка на НОИ в т. 16.2, с подпериоди: „0 - 17” и „19-0”, без 18-ти.

- за м. 08.2023 г. - 23 дни във временна неработоспособност за сметка на НОИ в т. 16.2;

- за м. 09.2023 г. - 19 дни във временна неработоспособност за сметка на НОИ в т. 16.2;

- за м. 10.2023 г. - 22 дни във временна неработоспособност за сметка на НОИ в т. 16.2;

- за м. 11.2023 г. - 22 дни във временна неработоспособност за сметка на НОИ в т. 16.2;

- за м. 12.2023 г. - 18 дни във временна неработоспособност за сметка на НОИ в т. 16.2;

В представените от осигурителя разплащателни ведомости за периода от м. 07.2023 г. до 12.2023г. са налични данни за Р. Ц. А., както следва:

за м. 07.2023 г. - 6 дни във временна неработоспособност за сметка на работодателя по чл. 40, ал. 5; 14 дни болнични от ДОО и 1 ден самоотлъчка, с осигурителен доход 283.51 лв.

-за периода от м. 08.2023 г. до м. 12.2023 г. - пълни месеци във временна неработоспособност за сметка на НОИ с осигурителен доход 0.00 лв.

Съгласно представените присъствени графици, Р. Ц. А. е била във временна неработоспособност за периода от 01.07.2023 г. до 17.07.2023 г., на 18.07.2023 г. е била в самоотлъчка и за периода от 19.07.2023 г. до 29.12.2023 г. е била отново във временна неработоспособност.

От „ЧДГ „Под 1 покрив“ ЕООД за лицето са депозирани в ТП на НОИ С. - град болнични листове за временна неработоспособност и образци по приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО за периода от 19.07.2023 г. до 30.12.2023 г., по които са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност в общ размер на 5 875.95 лв.

В тази връзка, на осигурителя е съставен Р. № РА-5-21-01543537/21.02.2024 г. в общ размер на 6 132.01 лв., от които 5 875.95 лв. - главница, и 256.06 лв. - лихва, за причинени щети на ДОО и са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01543587/20.02.2024 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Р. Ц. А. за периода от 01.08.2023 г. до 30.12.2023 г. и за коригиране на данните за лицето за м. 07.2023 г., тъй като според контролните органи след самоотлъчката от 18.07.2023 г., Р. А. е загубила качеството „осигурено лице“ по смисъла на КСО и респ. не е имало основание да ѝ се плаща обезщетение за временна неработоспособност.

С Разпореждане № РЖ-5-21-01557659 от 21.03.2024 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. - град е наредено на осигурителя да внесе посочените суми. Разпореждането е оспорено по административен ред. С Решение № 1040- 21-228/25.04.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град подадената по административен ред жалба е отхвърлена. Решението е съобщено на 07.05.2024г. Жалбата срещу него е подадена по пощата на 20.05.2024г.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд – София град, трето отделение, петнадесети състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши проверка на обжалвания акт с оглед наведените с жалбата основания и правомощията си по чл. 168, ал.1 от АПК, прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

За да прецени законосъобразността на оспореното решение, съдът взе предвид следното:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган. Директорът на ТП на НОИ – С.-град е компетентен при оспорване по административен ред на разпорежданията, издадени от ръководителя на контрола по разходите ДОО, на основание чл. 117, ал. 1, т.2, б. „в“ от КСО. Решението е издадено в предвидената от закона форма, като е мотивирано достатъчно ясно и подробно. В хода на административното производство пред контролния орган не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Разпоредбата на чл. 110, ал.1 от КСО регламентира, че контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица, на юридическите

лица и/или на осигурителите ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход.

Съгласно чл. 110, ал. 3 от КСО за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждания. Разпорежданията се издават в 14-дневен срок след изтичането на срока по ал. 2. Доколкото не е предвиден самостоятелен ред за оспорване на актовете за начет, то проверката за тяхната законосъобразност следва да се осъществи в рамките на производството по оспорване на разпореждането по чл. 110, ал. 3 от КСО. Т.е. при оспорване на разпореждането следва да се провери не само наличието на формално основание за неговото издаване, но и доколко са били налице основания за издаване на акт за начет, което в конкретния случай означава да се отговори на въпроса доколко изплатените обезщетения за временна неработоспособност, връщането на чиято равностойност се търси, са били неправомерно изплатени.

В тази връзка съдът съобрази следното:

Съгласно легалната дефиниция на § 1, ал.1, т. 3 от "Осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и чл. 4а¹, ал. 1, за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5.

Разпоредбата на чл. 10, ал.1 и ал. 2 от КСО, озаглавена „Възникване, времетраене, прекратяване и прекъсване на осигуряването“, урежда, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

На следващо място чл. 9, ал.2, т. 2 от КСО изрично урежда, че за осигурителен стаж, дори и без да се правят осигурителни вноски, се зачита времето на платените и неплатените отпуски за временна неработоспособност.

При тази правна рамка съдът приема, че действително неявяването на работа на 18.07.2023г. на осигуреното лице е основание за прекъсване на осигуряването му, но само за този ден. Неявяването на работа за един ден не е основание за прекратяване на осигуряването. По делото няма данни за прекратяване на осигуряването на лицето до момента, към който е ползвало право на процесните обезщетения за временна неработоспособност поради отпуск по болест. Прекъсването на осигуряването е било само за един ден, защото след това лицето е ползвало право на отпуск поради болест. Т.е. след прекъсването на осигуряването поради неявяване на работа на 18.07.2023г., осигуряването на лицето е възобновено и е продължило в периодите, за които са били представени болнични листи, въз основа на които са изплатени паричните обезщетения.

По изложените съображения съдът приема, че административният орган неправилно е приложил материалния закон, като е приел, че след 19.07.2023г. осигуряването на лицето не е възстановено, тъй като лицето фактически не и извършвало трудова дейност. Решението на директора на ТП на НОИ и потвърденото с него разпореждане следва да бъдат отменени като незаконосъобразни поради противоречие с материалния закон.

С оглед изхода на спора следва да се постави на разглеждане претенцията на жалбоподателят за разноси по делото в размер на 50лв. за държавна такса и 913.20лв. за адвокатско възнаграждение, за направата на които са представени доказателства. На основание чл. 143, ал.1 от АПК ТП на НОИ следва да бъде осъден да плати тази сума на жалбоподателя. .

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд – АССГ, трето отделение, петнадесети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Частна детска градина „Под 1 покрив“ ЕООД представлявано от управителя В. Б. - П., чрез адв. Л. Х., Решение № 1040- 21-228/25.04.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба срещу Разпореждане № РЖ-5-21-01557659/21.03.2024 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ.

ОСЪЖДА ТП на НОИ [населено място] да плати на „Частна детска градина „Под 1 покрив“ ЕООД представлявано от управителя В. Б. - П., разноси по делото в размер на 963.20лв., от които на 50лв. за държавна такса и 913.20лв. за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: